

2.

Landstingets Finansudvalg.

Kjøbenhavn, den 22de Januar 1902.

Efter Deres Ekscellences Ønske meddeles det herved, at Finansudvalgets Flertal (8 Medlemmer) ganske henholder sig til Udvalgets Skrivelse af 24de Januar f. A. til den daværende Konsejlspræsident, saaledes at et Medlem af Flertallet (Carstensen) er ubetinget imod Afstaaelse af de vestindiske Øer, medens de 7 andre Medlemmer fastholde de i Skrivelsen angivne Betingelser, navnlig ogsaa, at der *traktatmæssig* skaffes Øerne og deres Befolkning Sikkerhed for et saadant Maal af statsborgerlig Frihed og af fri Handelsforbindelse med de forenede Stater, som er Betingelse for en lykkeligere økonomisk Udvikling, end Forbindelsen med Danmark giver Udsigt til. Bemeldte Medlemmer af Flertallet tilføje, at de, saafremt en saadan traktatmæssig Sikkerhed ikke kan opnaas, efter Omstændighederne ville gaa med til Øernes Afstaaelse, hvis Befolkningen paa betryggende Maade faar Lejlighed til at afstemme, om den vil forblive ved Danmark eller foretrækker, at Øerne afstaaes til de forenede Stater, og Afstemningen faar sidstnævnte Udfald.

Mindretallet (7 Medlemmer) tiltræder det af Deres Ekscellence forelagte Udkast til Traktat om Øernes Afstaaelse.

P. U. V.

C. Moltke.

Hans Ekscellence Hr. Konsejlspræsident og Udenrigsminister *Deuntzer.*

Kmd. af Dbg., Dbmd. p. p.

Lige saa lidt som nogen af de her citerede Skrivelser opstiller de ovenfor af Flertallet nævnte Betingelser, lige saa vist er det en Kendsgerning, at man ved Affattelsen af den Skrivelse, man oprindelig holder sig til (24de Januar 1901), aldeles ikke tænkte paa at opstille hverken amerikansk Borgerret eller Toldfrihed som Betingelse for Traktatens Afslutning. Man lod sig simpelt hen lede af den Betragtning, at, naar Øernes Befolkning havde Sandsynlighed for en lykkeligere økonomisk Udvikling og dermed større Velvære end vi, „endog med langt større Offer fra Moderlandets Side og navnlig Kapitalanvendelse, end der er Udsigt til at kunne disponere over, vilde være i Stand til at skaffe dem i Forbindelse med Danmark“, saa var man tilfreds.

I sidstnævnte Skrivelse af 22de Januar 1902 gaar man endog saa vidt, at man, selv om der ikke opnaas traktatmæssig Sikkerhed for „en lykkeligere økonomisk Udvikling“, dog vil gaa med til Afstaaelse af Øerne, „hvis Befolkningen paa betryggende Maade faar Lejlighed til at afstemme, om den vil forblive ved Danmark eller foretrækker, at Øerne afstaaes til de forenede Stater, og Afstemningen faar sidstnævnte Udfald.“

Det er derfor ikke rigtigt at sige, at Regeringen ved at afslutte Traktaten har frafaldet noget som helst Krav, som der har været stillet fra Rigsdagens Side.

Om de af et Flertal og et Mindretal stillede Afstemningsforslag skulle vi først i al Almindelighed udtale, at vi finde enhver Afstemning paa Øerne i det foreliggende Tilfælde mindre tiltalende, først fordi Traktaten ikke indeholder nogen Be-